

rekel, da so to pravi filozofi ali modrijani, ki se ne zmenijo za ves svet; tako brezbrizni so se mi zdeli. Jednako čudne so tudi felahinje. Tako čemerno gredó mimo tebe, da bi se jih skoro zbal. Zagrnjene niso po obrazu, kakor meščanke; lica so večinoma nečednega in pogleda odurnega. Vidi se jim, da mnogo trpé in da je njih življenje le bridko in žalostno. Za obleko imajo nekako krilo, kakor pri nas, čez pa

nosijo še vrhno obleko ali neki plašč, ki se deva čez glavo.

Ko sem zavil na to ravno pot, zagledal sem v daljavi piramide, ki se vidijo jako majhne, svetle in gladke. Vesel vas pozdravljam, ve starine iz davno minule preteklosti! Koliko očij se je v vas oziralo, koliko ptujcev vas je radovedno ogledovalo, katerih že dolgo ni več, ve pa še stojite! Odnegli so trupla, katera ste zapirale in zakri-

Prizor s ceste, ki vodi k piramidam. (Po fotografiji Al. Beera.)

vale, a vaši kamni še stojé! Da, to je mala podoba večnosti.

Čim bolj se bližava s tovarišem, tem večje so te stavbe. Ko prideva za kaka dva ali tri kilometre daljave od njih, tedaj se nam kažejo tako, kakor jih vidi čitatelj na naši sliki. Zares lep prizor imamo s ceste, ko so nam pred očmi piramide. Planjava se razprostira daleč proti jugu, proti zapadu pa je tam-le nizek rob — začetek puščave. Majhen griček je še tam-le pred pira-

midami, majhno selo je na njem. V mesecu sušcu je vse suho, le ozek prekop dovaja vode do neke lokve blizu onega sela. Vse drugače pa je meseca velikega srpana, kimovca in vinotoka: tu stoji po planjavah voda in tudi ob tej cesti nastopi daleč tje proti piramidam, kakor se vidi na naši sliki.¹⁾ Tedaj

¹⁾ Žal, da se mi je ponesrečila slika, katero sem naredil sam na tem prostoru. Po drugi, katero sem naredil pri piramidah, povzel je risar 'glavo', katero vidiš pred začetkom tega spisa. Kaže nam piramide z južne, nekako poldanske strani.